

Prof. dr hab. Tadeusz Dubicki – życiorys naukowy

Urodził się w 1948 r. w Łodzi w rodzinie ekspatriowanej z Kresów. Absolwent historii Uniwersytetu Łódzkiego (1972). Pracownik naukowy kolejno w : Katedrze Nauk Społecznych Akademii Medycznej w Łodzi (1972 – 1992), Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie (od 1992), Katedrze Badań Niemcoznawczych Uniwersytetu Łódzkiego (od 1993). Pełnił funkcje : kierownika Katedry Nauk Społecznych Akademii Medycznej w Łodzi (1987 – 1992), wicedyrektora Instytutu Historii Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie, kierownika Zakładu Historii XX wieku w tym Instytucie.

Rozwój naukowy związany ze zdobywaniem kolejnych stopni naukowych przebiegał następująco: w 1979 r. obronił pracę doktorską na macierzystym Wydziale Filozoficzno – Historycznym Uniwersytetu Łódzkiego napisaną pod kierunkiem prof. dr. hab. Władysława Bortnowskiego pt. „Działalność Grup Operacyjnych K.E.R.M. oraz ich stosunki z komendanturami wojennymi na terenie Pomorza Wschodniego oraz Warmii i Mazur w 1945 r.”. W latach osiemdziesiątych związał się naukowo z Wojskowym Instytutem Historycznym, gdzie pod opieką naukową płk. prof. dr. hab. Witolda Biegańskiego podjął pionierskie w skali kraju badania nad wojennym wychodźstwem wojskowym i politycznym oraz zjawiskiem internowania żołnierzy polskich podczas II wojny światowej. Badania te oparte zostały o kwerendy archiwalne wykonane oprócz Polski w Londynie (Instytut i Muzeum im. gen. Sikorskiego, Instytut Józefa Piłsudskiego, Studium Polski Podziemnej) oraz w Bukareszcie (Archiwum Ministerstwa Spraw Wojskowych, Archiwum Państwowe, Archiwum Ministerstwa Spraw Zagranicznych). Efektem tych prac była rozprawa habilitacyjna „Internowanie żołnierzy polskich w Rumunii 1939 – 1941”, obroniona w 1990 w Instytucie Wojskowym w Warszawie - Rembertowie .

W zainteresowaniach naukowych prof. Tadeusza Dubickiego można wydzielić kilka nurtów – są nimi : problematyka z zakresu historii wojskowości, dzieje wychodźstwa i Polonii, stosunki polsko – rumuńskie, niemcoznawstwo, biografistyka .

Postępujący rozwój naukowy, na który złożyły się liczne publikacje książkowe, artykuły, redakcje tomów, recenzje i czynne uczestniczenie w sesjach naukowych dały podstawę do wystąpienia przez Radę Wydziału Filozoficzno – Historycznego Uniwersytetu Łódzkiego o nadanie tytułu profesora, co nastąpiło w 1998 r. Po otrzymaniu profesury, zatrudniony w Akademii im. Jana Długosza i na Uniwersytecie Łódzkim na stanowisku profesora zwyczajnego.

Był wielokrotnie nagradzany przez rektorów uczelni w których pracował. W 1996 zgłoszony został do prestiżowej Nagrody Pisarskiej Polskiej Fundacji Kultury im. Edwarda Raczyńskiego, którą otrzymał. Pionierskie w skali kraju zainteresowanie problematyką rumuńską (ok. 100 publikacji związanych z tym tematem) zostało docenione przez władze Rumunii. W 2007 r. odznaczony został przez Prezydenta Rumunii Orderem Komandorskim za Zasługi dla Kultury. W obrazie sylwetki naukowej prof. Tadeusza Dubickiego niezbędne jest też wspomnienie o ścisłych związkach z naukowych z Instytutem i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie. Był członkiem londyńskiej Komisji Historycznej b. sztabu Głównego (obecnie zlikwidowana), członek kolegium redakcyjnego wydawnictwa

warszawsko – londyńskiego: „Mars.Problematyka i Historia Wojskowości. Studia i Materiały”.

Dwukrotnie wybierany na członka Komitetu Nauk Historycznych PAN(w roku 1999 i 2007).

Potwierdzeniem pozycji naukowej prof. Tadeusza Dubickiego było powołanie go w skład Komisji Polsko – Brytyjskiej badającej współpracę polsko – brytyjską w zakresie wywiadu w I. II wojny światowej. Był współredaktorem tomu poświęconemu temu zagadnieniu, który ukazał się w 2004 r. w dwóch wersjach językowych w Warszawie i Londynie. Publikacja ta uzyskała nagrodę ministra Spraw Zagranicznych RP.

Ostatnio we współpracy z dr. Andrzejem Suchcitzem, kierownikiem Archiwum Instytutu i Muzeum im. gen. Sikorskiego, opublikował tom I słownika biograficznego : „ Oficerowie wywiadu WP i PSZ w latach 1939 -1945”.

W dorobku naukowym prof. Tadeusza Dubickiego znajduje się łącznie z hasłami słownikowymi blisko 400 publikacji, w tym 20 książek i 10 redakcji wydawniczych. Dotychczas wypromował 7 doktorów, recenzował 17 prac doktorskich, 6 rozpraw habilitacyjnych, napisał 4 wnioski na tytuł profesora.